



Månen spreder sit bløde og beskyttende lys på landskabet foran dig. Du kigger rundt på de bløde skygger og de lave træer, der er spredt rundt i de små bakker. Det er næsten som at være hjemme i Vestjylland igen. Du savner det. Meget. Pludselig bliver du opmærksom på det, der sker bag dig. Mona er her endnu. Hun kigger på dig.

- Hvad tror du, der er deroppe? Du bliver ved med at kigge op. Hun skulle nødig se de tårer, der er ved at dannes i dine øjenkroge.

- Det ved jeg ikke. Hvad tror du?

Vinden smyger sig omkring din vindjakke, der er ret klam af aftenens fugt. Hun bliver ved med at kigge på dig. Du kan mærke det. Hun må ikke få øjenkontakt nu. Ikke blinke, ikke kigge ned.

- Jeg tror, Gud er deroppe. Jeg tror, han passer på os og sørger for os. Jeg tror, at han vogter vore skridt og sørger for, at vi ikke gør noget forkert. Men det er kun, hvis at vi tror på ham. Han hjælper ikke sådan nogle lømler som Johnny og Phillip. De kommer aldrig ind i himlen. Du trækker vejret dybt efter endelig at have fået det sagt.

Alle ved, at Johnny og Phillip er nogle rødder og totalt ustyrlige, men ingen tør sige det. Du går i al hemmelighed og misunder dem for deres friggjorte og selvstændige måde at være på, men det er så absolut din dybeste hemmelighed. Ja, altså næst efter... Nej! Du må ikke tænke på det. Det er dybt syndigt. Du har allerede fået flere sorte hår oven på begge hænder efter det, der skete. Det er spild af Guds gode kraft. Det er så absolut din sorteste og mest hemmelige hemmelighed!

- Hallo! Skal du med ud og løbe en tur i aften, Johannes?

Phillips stemme kommer nedefra den lille lavning, der er imellem hytten og bakken, de to står på.

- Nej, jeg gider ikke, Phillip. Det ved du også godt, at vi ikke må. Hvad tror du, der sker, hvis vi bliver opdaget?

Du vender dig rundt og opdager, at Mona er gået, mens du har stået og tænkt. Gad vide, hvor hun blev af?

Phillip kommer op til dig på bakken; Johnny render bagefter ham.

- Årh, kom nu Johannes! Er det fordi, du er bange for mørket? Tør du ikke? Er sådan en gæv vestjyde bange for troldene i bakkerne? Kom nu, tøsedreng! Johnnys og Phillips stemmer skæ-

rer igennem din stolthed som skalpeller i sommerblødt smør. Hvordan i Guds navn kan de finde ømme punkter så let? Det må være noget medfødt.

- Kom nu, Johannes! Eller er du lige blevet til Johanne?!? Hvad siger du så? Skal du med?

Du synker hurtigt et par gange og nikker med øjnene fast rettet mod jorden.

- Ja, jeg skal med. Jeg er ved Gud ingen tøsedreng. Det siger min far altid. Jeg tager med. Hvornår?

- Bare rolig, vi henter dig, når tiden er inde. Jo færre, der ved noget, jo mindre er risikoen for, at lærerne opdager det.

Resten af aftenen havde været lang og kedelig i forhold til det, der siden var sket. Om natten havde de listet sig ud, og Viggo Emil havde fået den tosedede ide at udspionere lærerne, der var gået i seng for sig selv i deres lille tomandsværelse fjernt fra eleverne. De havde forsamlet sig omkring vinduet, der stod på klem og havde efter tur sneget sig til at tage et kig. Frederik - der var den første, der kiggede ind - var ved at kløjs i et eller andet, da han forsigtigt stak hovedet op over vindueskarmen. De andre fulgte skyndsomt efter og én for én så de, hvad der næsten havde

taget livet af den fede spilopmager: Inde på det lille, svagt oplyste værelse var de to lærere i gang med at give hinanden massage - halvt nøgne! Ganske vist sad de med ryggen til vinduet, men de havde ingen trøjer på, og det var meget tydeligt, at de var meget optaget af hinanden. Du stod som forstenet i flere sekunder - sekunder, der føles som timer - indtil en eller anden skubbede dig væk for at komme til at se. Billedet sad ætset ind på din nethinde de næste mange timer. Du ænsede ikke resten af natten, og næste morgen var dit hoved stadig lidt omtumlet. Du kunne nærmest føle nærkontakten mellem de to voksne mennesker, men du vidste samtidig, at du aldrig ville kunne fortælle nogen om denne oplevelse. Hvis din onkel eller dine forældre nogensinde fandt ud af det, ville du aldrig igen få lov til at tage med på hyttetur.

Den hyttetur havde sandelig indeholdt nogen omvæltninger. Først havde Johnny gået hånd i hånd med hende der københavnere, og så var lærerne ved at... ja, de var ved at... nej, slå det ud af hovedet, Johannes. Det var jo farligt og syndigt; de er jo ikke engang gift med hinanden. De sad jo bare og masserede hinanden - men tænk, hvad det kunne

udvikle sig til?

Der var vist ingen af de andre, der havde set, at Johnny var ude for at gå aftentur med hende dér fra den anden hytte. De der københavnere var nogen underlige typer - Ole kunne vist tale med dem. Men at Johnny kunne finde på at gå tur med hende? Det havde du ikke lige regnet med fra hans side. Måske kunne man afpresse ham eller bruge det på en eller anden måde på et tidspunkt. Men det gælder bare om at vælge det rigtige tidspunkt.

Rollespilstips

Johannes er meget bedreviddende og bagklog. De vise sten ligger for ham begravet i Bibelen og specielt i Det Gamle Testamente. Johannes er en meget stolt vestjyde, der gerne tager kampen op mod de onde århusianere, men har ofte svært ved at finde ord, når der kommer en udfordring eller fornærmelse. Dette ærgrer ham meget og han ville hellere end gerne være som enten Johnny eller Phillip, som altid kan finde på noget at sige.

Johannes er 13 år og går i 7.C på en skole i det indre Århus. Han er tilflytter og vækker derfor opsigt på mere end én måde i klassen. Han er nemlig også klassens bedste svar på en prædikant af bedste (eller værste) skuffe. Før Johannes' forældre rejste til Kenya for at missionere for Indre Mission boede de i det mørke Vestjylland. I mellemtiden bor Johannes så i Århus hos sin onkel, der bor alene i en stor herskabsvilla. Han er enebarn og har hverken fætre eller kusiner.

I klassen er Johannes ikke særlig dygtig. Når han endelig åbner munden for at sige noget, har det som oftest en eller anden relation til det Gamle Testamente. Dette irriterer både lærerne, der ruller med øjnene, og elever, der mobber ham meget med, at hans forældre ikke ville have ham og derfor har sendt ham i pleje hos sin onkel, så de kan leve det fede liv i Afrika blandt løver og negre.

Johannes kommer kun til festen, fordi lærerne også kommer, ellers ville han aldrig have fået lov af sin onkel, der er mindst lige så indremissionsk som forældrene.

Da Johannes er bedrevidende, bagklog, prædikende og indremissionsk siger det sig selv, at han ikke har den helt store omgangskreds i klassen. Han er dog blevet lidt forelsket i Mona, selv om han fornægter det på det groveste over for sig selv. Han tør ikke tænke de tanker til ende, der løber igennem hans hoved, når han tænker på hende.

Johannes går naturligvis i søndagsskole, hvor han også af og til får lov til at undervise de mindre børn. Han er meget stolt over dette tillidsfulde hverv, som han ligger meget energi - endda mere end han ligger i hans skolearbejde. Dette er også grunden til, at hans skolearbejde ikke altid går lige godt. Han bliver tromlet godt og grundigt af både Phillip og Johnny, men det er kommet ham i hu at han har en klemme på Johnny, som Johnny ikke er klar over. Måske er aftenen i aften det rigtige tidspunkt at udløse spændingen på? Hvem ved? I aften er måske muligheden for at lave om på noget af alt det her.

Udklædningstips

Johannes har helt sikkert fundet det brune jakkesæt frem. Tænk på en stovt vestjyde, der tager til bal i det lokale forsamlingshus. Han har i hvert fald fundet de fine sko og sættet frem til lejligheden. Hvis du selv har bedre ideer, så følg dem, men husk også at Johannes har det lækreste vandkæmmede hår i miles omkreds.



Mona: En af de få i klassen, som vil følges med dig. Dette har måske en del med at gøre, at hun er lige så forfulgt som dig, men du ser det som din pligt at beskytte hende mod deres anslag – selvom du ofte har svært nok ved at afværge dem mod dig selv. På det sidste har du dog også fået forvirrede fornemmelser, når du tænker på Mona. Du tør ikke fuldføre dem, for de leder ned ad en smudsig sti, der stinker af sort synd. Men de vender tilbage stærkere og stærkere. De ligger og lurar på dine svage øjeblikke, hvor de dukker frem og lokker dig til at forbryde dig mod din Gud. Det er ikke Monas skyld; det er dig, som lader dig friste af Djævelen. Du ved, hvor vejen fører hen.

Phillip: Lederen af det hårde slæng og dit personlige Golgatha. Han elsker at genere dig på alle mulige måder. Men du ved, at det blot er en prøvelse. Du må udstå modgangen for at vise dig værdig til Guds kærlighed. Phillip selv er der næppe håb for. Han fortjener sin plads i svovlpølene. Du kunne dog godt sommetider ønske, at du kunne dele rappe svar ud i samme tempo som ham, eller få lige så meget opmærksomhed, som han får. At kunne gøre som man har lyst til, fordi alle andre ser op til en. Men det er dårens tanker; du skal være glad for, hvad Gud har givet dig.

Johnny: En ulykke kommer sjældent alene, og Phillips højre hånd er ingen undtagelse. Hvad han mangler i åndsevne i forhold til Phillip har han i fysisk kraft og ihærdighed. Han virker til aldrig at ville helme, før du bukker under. Du ved dog med dig selv, at du aldrig vil bøje dig for en så mindreværdig person som Johnny. Om så du er nødt til at være martyr, når han giver dig valget mellem at gøre noget ugudeligt eller lide nederlag overfor ham og hele klassen. Nogle gange udebliver dit martyrium dog rimelig markant.

Kristian: Det sidste medlem af den hårde kerne, men den mest stille af dem. Ikke, at han ikke stadig burde have horn i panden, men måske ikke nær så store som de andres. Han gør mest, hvad de andre siger. Han er også kæreste med en meget ond heks, Mette, hvilket næppe hjælper ham gennem nøglehullet.

Lars: Han kunne have været korsridder i et tidligere liv. Han tror på retfærdighed og er parat til at kæmpe for den. Hvis der er nogen, der bliver mobbet eller forulempet i klassen, så skrider han ind og retter op på udåden - selv hvis det er dig. Ikke, at du ikke er stærk nok til selv at klare dig, men det er nu rart at få en håndsrekning fra en, der har indflydelse i klassen. Han har dog også en lidt lemfældig omgang med skøgen Anne Sofie, men vi er trods alt kun mennesker, og så sker der heller ikke det store mellem dem.

Viggo Emil (V.E.): En lidt stille dreng, der dog har en central rolle i klassen, idet han fungerer som bindeled mellem alle grupper. Han ved lidt om alt og alle og vil gerne give det videre. Helst mod mere sladder, som han kan tage med tilbage. Du ved ikke helt, om det er korrekt at gøre, men han er ikke så fordomsfuld som mange andre i klassen. Nu er han jo også KFUM-spejder sammen med Jakob, så han har også lidt forståelse for, hvad kirken kan give en.

Jakob: V.E.s gode ven, som går meget op i dyr. Han er lidt en enspænder i klassen, men han er indbegrebet af en hæderlig fyr. Han deltager for eksempel aldrig i mobninger af andre eller falder til patten hos de populære. Det ser ud til, at han tager sit spejderarbejde seriøst, så han må også være rimelig kristen. I snakker dog næsten aldrig sammen, for I har ikke mange fælles



Arne: Et latterligt tilfælde, der prøver at være noget ved at rende efter de hårde drenge. Han har intet at have det i, men snakker dem blot efter munden. Han er en klassisk tolder, der ikke har rygrad nok til at føre sit eget liv. Desuden snakker han evig og altid om sin storesøster og hendes klasse, der gør dit og dat forfærdelige ting. Den klasse må være på vej direkte mod afgrunden.

Karl Johan: Endnu en fyr, der bliver trynet af den hårde klike. Han bøjer sig dog som et græs i vinden i stedet for at stå stolt som en eg, der modigt trodser uvejret. Ikke, at der ikke sommetider ryger en gren eller to, men det er hvad man må tage med. Karl Johan er meget klog og vil sikkert drive det langt med universitet og det hele. Han har dog også en tendens til at fortabe sig i videnskabelige diskussioner, som bringer ham væk fra det, som kan frelse ham. Han må lære, at man ikke kan måle alt i denne verden.

Frederik (Frede): Klassens tykke klovn. Det hårde slæng er også ude efter ham en gang imellem, men han ser ikke ud til at tage sig særligt af det. Han klovner altid rundt og får opmærksomhed på grund af sine små tricks. Han kan altid hive en sjov bemærkning eller bevægelse op af ærmet, når han har brug for det. Han snakker dog om piger på den mest beskidte måde, hvilket præger dit syn på ham en del.

Jørn: En stille fyr, der altid går sammen med pigerne. Han er lidt fimset, men man skal ikke dømme folk på deres udseende. Idet han altid går sammen med de populære piger, så er det dog ikke så ofte, at I snakker sammen. Han går også en del sammen med Frede. Når de to er sammen, så er der altid løjer i luften. De er dog noget mere uskyldige end tyranneres.

Christopher: En underlig fyr, hvis forældre lever et i kollektiv. En syndens rede, der virkelig har fordærvet ham. Han går altid og spreder hippieideer, som han er blevet hjernevasket med af sine forældre. Det er frygteligt, at voksne mennesker kan synke så dybt, at de gør en dreng til deres viljeløse slave af deres misfoster af en verdensopfattelse.

Lise: En forkælet tøs, der altid har haft det nemt. Du kan instinktivt ikke lide den slags, og hun er ingen undtagelse. Hun tror, at hun kan bestemme over alt og alle bare fordi hun har mange penge.

Anne Sofie: Lillith i menneskeform. Hun burde kende sin plads i stedet for at føre sig frem. Du kan ikke forstå, at Lars vil have noget med hende at gøre. Kan han ikke se, at hun er en sand dårekiste?

Kirsten: Render altid i hælene på Anne Sofie, og det mærker hende jo i sig selv. Hun er blandt de populære piger, men hun virker som en rimelig uintelligent gås.

Ole: En ny dreng, der lige er startet i klassen. Han kommer fra København, hvilket man også tydeligt kan høre på ham. I det mindste har han ikke den hovne holdning, som de normalt har derovre. Du vil dog stadig lige vente og se, hvad han virkelig indeholder, inden du bliver mere venner med ham. For øjeblikket svæver han lidt rundt mellem alle i klassen, men han skal nok falde på plads.

Helle: En pige, som du kan acceptere. Hun går helt op i sin skole og fjanter ikke rundt som de andre. Hun gør også et stort arbejde som elevrådsrepræsentant og formand for adskillige udvalg.

Maria: En meget stille pige, der er bedste veninder med Helle. De to går altid sammen. Hun gør ikke meget væsen af sig selv, hvilket jo ikke er så dårligt i din bog. Hvad sagde Paulus måske ikke?

Mette: Den mest intrigante skøge, du længe har mødt. Hun elsker at sætte alle op mod hinanden. Er hun måske en djævelens håndlanger? Det ville ikke undre dig, men det er kvinder jo generelt også.